SERIES XVI LECTURE VIII

בס"ד

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

- 1. Describe the attitude of the members of the community of Ziph towards David.
- 2. Describe the attitude of Nabal of Carmel and his wife towards David.
- 3. What prompted Saul to go to the medium of Ein-Dor?
- 4. Describe the death of Saul.
- 5. How did David become the king over all of Israel?

This and much more will be addressed in the eighth lecture of this series: "David (*Dovid HaMelech*): Saint and Scholar".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the honor and merit of the Brin Family

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XVI Lecture #8

DAVID (DOVID HAMELECH): SAINT AND SCHOLAR

I. In Pursuit of David

A. וַיֶּקֶם יְהוֹנְתָן בֶּן שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ אֶל דָּוִד חֹרְשָׁה וַיְחַזֵּק אֶת יָדוֹ בֵּא–לֹהִים: וַיֹּאמֶר אֵלְיו אַל תִּירָא כִּי לֹא תִמְצָאֲךְ יַד שָׁאוּל אָבִי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לְּךְ לְמִשְׁנֶה וְגַם שָׁאוּל אָבִי יֹדֵעַ בֵּן: וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית לְפָנֵי ד׳ וַיֵּשֶׁב דְּוִד בַּחֹרְשָׁה וִיהוֹנְתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ: שמואל א כגיטוֹ-יח

And Jonathan, Saul's son, arose, and went to David into the wood, and strengthened his hand in G-d. - And he said to him, Fear not; for the hand of Saul my father shall not find you; - and you shall be king over Israel, and I shall be next to you; - and that also Saul my father knows. - And they two made a covenant before the L-rd; and David stayed in the wood, and Jonathan went to his house. **Samuel I 23:16-18**

B.
וַיֵּלֶךְ שְׁאוּל וַאְנָשְׁיו לְבַקֵּשׁ וַיַּגִּדוּ לְדְוֹד וַיֵּלֶד הַסֶּלֵע וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר מְעוֹן וַיִּשְׁמַע שְׁאוּל וַיִּרְדּף אַחֲרִי דְוֹד מִדְבֹּר מְעוֹן וַיִּשְׁמַע שְׁאוּל וַיִּרְדּף אַחֲרֵי דְוֹד מִדְבַּר מְעוֹן וַיִּשְׁמַע שְׁאוּל וַיִּרְדּף אַחֲרֵי דְוֹד וַאֲנָשִׁיו מִצֵּד הְהָר מִזֶּה וַיְהִי דְוֹד נֶחְפָּז לְלֶכֶת מִפְּנֵי שְׁאוּל וַאֲנִשְׁיו עֹטְרִים אֶל דְּוֹד וְאֶל אֲנָשִׁיו לְתְפְשִׁם: וּמֵלְאָךְ בָּא אֶל שְׁאוּל לֵאמֹר מַהְרָה וְלֵכָה כִּי פְשְׁטוּ בְּלִשְׁתִּים עַל הָאָרֶץ: וַיִּשָׁב שְׁאוּל מִרְדֹף אַחֲרֵי דְוֹד וַיֵּלֶךְ לִקְרָאת פְּלִשְׁתִּים עַל כֵּן קְרְאוּ לַמְּקוֹם הַהוּא סֻלַע הַמִּחְלְּקוֹת: וַיִּעַל דְּוִד מִשְׁם וַיֵּשֶׁב בִּמְצְדוֹת עִין גָּדִי: שמואל א כג:כה-כט

And Saul and his men went to seek him. - And they told David; therefore he came down into a rock, and stayed in the wilderness of Maon. And when Saul heard that, he pursued after David in the wilderness of Maon. And Saul went on this side of the mountain, and David and his men on that side of the mountain; and David made haste to get away for fear of Saul; for Saul and his men surrounded David and his men to capture them. - And there came a messenger to Saul, saying, Hurry, and come; for the Philistines have invaded the land. And Saul returned from pursuing after David, and went against the Philistines; therefore they called that place Sela-Hammahlekoth. And David went up from there, and stayed in fortresses at Ein-Gedi. Samuel I 23:25-29

C.
נִיְהִי פַּאֲשֶׁר שָׁב שְׁאוּל מֵאַחֲבִי פְּלִשְׁתִּים וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה דְוִד בְּמִדְבַּר עֵין גֶּדִי: וַיִּלָּח שְׁאוּל שְׁלּשֶׁת וַיְּהִי פַּאֲשֶׁר שָׁב שְׁאוּל מֵאַחֲבִי פְּלִשְׁתִּים וַיַּצִּדוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה דְוִד וְאֲנָשְׁיו עַל פְּנֵי צוּבִי הַיְּעֵלְיה יִשְׁרָאֵל וַיֵּלֶד לְבַקֵשׁ אֶת דְּוִד וַאֲנָשְׁיו עַל פְּנֵי צוּבי הַיְּעֵלְיה יִשְׁרָאֵל לְהָסֵךְ אֶת רַגְלְיו וְדָוִד וַאֲנָשְׁיו בְּיַרְכְּת יְמִּלְה לִּי בָּאַיר יְשָׁב בְּעִינֶיךְ וְיְשִׁם מְעָרָה וַיִּיֹם אֲשֶׁר אָמֵר ד׳ אֵלֶיךְ הְנָה אָנִיי וֹנְיְהִי אַחֲבִי כֵן וַיַּךְ לְעָשִׁית לוֹ פַּגְּשֶׁר יִשֵב בְּעִינֶיךְ וְיִיְם בְּיִבְר הַנָּלְבְּ הַמְּעָרה לַאֲנֶשְׁה לְּנְשְׁהוּל בָּלְט: וַיְהִי אַחֲבִי כֵן וַיַּךְ לֵב דְּוֹד אֹתוֹ עַל אֲשֶׁר כְּבַת אֶת בְּּבְר הַנָּיך וְשְׁאוּל בָּלְט: וַיְהִי אַחֲבִי כֵן וַיַּדְ לֹתְלִי לְיִ מְד' אָם אֶעֲשֶׂה אֶת הַדְּבָר הַנָּלְב לְמְשִׁיחַ ד׳ לְשְׁעֹּר לְשְׁאוּל לְשְׁמוֹ לְיִב לְקוּם אֶל שְׁאוּל וְשְׁאוּל לְמְם מֵהַפְּעָרָה וַיִּלְבְי בְּלְנִים לְלְוּם אֶל שְׁאוּל לְמְם מֵהַפְעָרָה וַיִּשְׁבְּיו בְּיִבְים לְּעִבּי בְּבְירְב יִבְיְבְ בְיִיבְם בְּיִב בְּיִב וְיִשְׁמְם בְּיִרְב בְּבְים אִל שְׁאוּל לְשְׁתוֹּ בִּיְבְירִים וְלֹא נְתָנָם לְקוּם אֵל שְׁאוּל וְשְׁאוּל אַחְרִיו בַּוְבְיִב בְּיִב בְּעִים אַרְצָה וַיִּשְׁתְּחוּ: וַיִּשְׁתְּבְר בְיִבְּים שְׁאוּל לְשָׁתוּל לְמָּה תִשְׁמֵע אֶת דִּבְרֵי אָבְבְי לַאְלּת וְבָּבְי אַשְׁתְּחָס עְלֶיך וְאִשֵּר לְשְׁאוּל לְמָּה תִשְׁמֵע אֶת דִּבְיִי אָבְים לֵאִלּר הָנִּהְים בְּיִב בְיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב אַתְבְיך אַשְּבְּים בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִבְים בְּעִבְּים בְּעִבְים שְׁאוּל לֵשְׁתוֹב בְּנִב שְׁעִּבְים בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיבְים בְּיבְים בְּיִבְּעם שְׁחִוּל אַחְנִיב בְּיבְים בְּעְבְר בְּיבְּעְים בְּבְעב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיבְי בְּבְּב בְיבִי בְּבְּב בְיב בְּיבְים בְּבְיב בְּיב בְיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּבְּב בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְים בְּיב בְּבְיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּבְיב בְּבְים בְּבְיב בְּבְיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּים בְּבְב בְּבְיב בְּבְים בְּיבְּבְים בְּבְיב בְּיב בְּיב בְּבְ

Series XVI 2 Lecture #8

לֹא שֶשְׁלַח יָדִי בַּאדֹנִי כִּי מְשִׁיחַ ד׳ הוּא: וְאָכִי רְאֵה גַּם רְאֵה אֶת כְּנַף מְעִילְךְ בְּיִדִי כִּי מְשִׁיחַ ד׳ הוּא: וְאָכִי רְאָה גַּם רְאֵה אֶת כְּנַף מְעִילְךְ בְּיִדִי בִּארֹנִי כִּי אֵין בְּיִדִי לְא חָטָאתִי לְךְ וְאַתָּה צֶֹדה אֶת נַפְּשִׁי לְקַחְתָּה: יִשְׁכִּט ד׳ בֵּינִי וּבִינֶךְ וּנְקְמַנִי ד׳ מִמֶּךְ וְיָדִי לֹא תִהְיֶה בְּךְ: צַּאֲשֶׁר יֹאמֵר מְשֵׁל הַקְּרְמֹנִי מֵרְשִׁעִים יֵצֵא רָשַׁע וְיִדִי לֹא תִהְיֶה בְּךְ: אַחֲבִי מִי יָצָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַחֲבִי מִי אַתָּה רֹבִף אַחֲבִי כֶּלָנְ וְשָׁפַּט בֵּינִי וּבִינֶךְ וְיָבָּא וְיָרֵב אֶת רִיכִי וְיִשְׁפְטֵנִי מִיֶּדְךּ: וַיְּאֹם לְלֹּוֹ וַיִּבְּרְ וְיִבְּה לְּלִּיךְ זְּה בְּנִי דְּיִבְיִ וְשְׁפַּט בֵּינִי וּבִינֶךְ וְיָשְׁפְטוֹנִי מִיֶּדְךּ: וְיִשְׁא שְׁאוּל קְלוֹ וַיִּבְּרְ וְלִא בְּוִרְ עְשִׁיתָה הְנִּיְ וְשְׁפַט בִּינִי וּבִינֶךְ וְשְׁפַּט בִּינִי וְבִילְן וְשְׁפַט בִּינִי וּבִינֶךְ וְיְשְׁבְּע וְיִרְב אֶת רִיבִי וְיִשְׁא שְׁאוּל קְלוֹ וַיִּבְּרְ: וַיִּאֹת אֶּלְ דְּוֹד צְדִּדִּק מְלְּרְ זְה בְּנִי דְּיִי וְשְׁמִּע עְשִׁיתָה אָל יְיִאנִי בְּנִי וְטִלְּה וְבְיִבְּי וְנְשִׁיְם הְאַשְׁית בִיּים הָאֵלְה אָל שְׁר בְּיִרְן וְשְׁבָּת וְבִיּן וְשְׁלְּח וְבְיִרְ וְשְׁתִּת בְּיוֹב וְנִישְׁת עְשִׁיתָה לִייִ וְבְעִית בְּיוֹם הָאָבְי בְּיִרְךְ עְשִׁיתָה לִי: וְעַתָּה הְנֵּה יְבִישְׁת שְׁמִי מְבֵּית אָבִיי וְיִשְׁלְם בְּיִר בְּיִרְ וְשְׁבָּע בְּיִרְ וְשְׁב בְּיִב וְיִשְׁת שְׁרִב בִּי בְּיִבְי וְיִשְׁלְם בְּיוֹי עְלֹּוֹ נִינְיִם בְּעִיּע בְּיוֹי עְלִי אַתְ וְבִית וְבְלִי בְּיִבְּי וְשְׁתִּי בְּלִי וְבְיִי וְעִיּתְם בְּיוֹם הָּנָּבְי וְיִי בְּנְיִי בְּיוֹב הְיִי בְּיִבְי וְיִשְׁלְם בְּיִי בְּיִי בְּיִבְי וְשְבְיּב וְבְיִבְּי וְנְשְׁיִם בְּיוֹב בְייִי בְּיִבְּיְים וְבְּיוֹב וְישְׁבְי וְבְיּב וְבְּבְיוּב וְיִּבְּיוּ בְּיוֹב בְיִי בְּיִבְיי בְּיִבְּיְיִי בְּיוֹב בְיוֹב בְּיוֹבְיּי בְּיִב בְּי בְּבְיוּ בְּיוֹבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּבְּבְי וְנְבְיְבְּיוּי בְיִים בְּיבְיב וְּבְבְיוֹב וְבְיבְּיוֹבְיְי בְּיוּבְיוּ בְּבְּיְבְיי בְּיוּבְיי בְּיבְּיב וְיבְּיבְיי בְּיִים בְּיבְּבְּי בְּיבְי בְּיבְיים בְּבְּיבְיוּ בְּיִיבְּיב וְּבְיבְּבְיבְּי בְּבְיבְיי ב

And it came to pass, when Saul returned from following the Philistines, that it was told him, saying, Behold, David is in the wilderness of Ein-Gedi. Then Saul took three thousand chosen men from all Israel, and went to seek David and his men upon the rocks of the wild goats. And he came to the sheepfolds (pens) by the way, where there was a cave; and Saul went in to relieve himself; and David and his men remained in the back of the cave. - And the men of David said to him, Behold the day of which the L-rd said to you, Behold, I will deliver your enemy into your hand, that you may do to him as it shall seem good in your eyes. Then David arose, and cut off the skirt of Saul's robe secretly. And it came to pass afterward, that David's heart struck him, because he had cut off Saul's skirt. - And he said to his men, The L-rd forbid that I should do this thing to my master, the L-rd's anointed, to stretch forth my hand against him, seeing he is the anointed of the L-rd. So David scolded his servants with these words, and did not allow them to rise against Saul. And Saul rose up from the cave, and went on his way. David also arose afterward, and went out of the cave, and cried after Saul, saying, My lord the king. And when Saul looked behind him, David stooped with his face to the earth, and bowed. And David said to Saul, Why did you listen to men's words, saying, Behold, David seeks your hurt? Behold, this day your eyes have seen how the L-rd had delivered you today into my hand in the cave; and some told me to kill you; but my eye spared you; and I said, I will not put forth my hand against my lord; for he is the L-rd's anointed. Moreover, my father, see, indeed see the skirt of your robe in my hand; for in that I cut off the skirt of your robe, and killed you not, know you and see that there is neither evil nor transgression in my hand, and I have not sinned against you; yet you hunt my soul to take it. The L-rd judge between me and you, and the L-rd avenge me of you; but my hand shall not be upon you. As the proverb of the ancients says, Wickedness proceeds from the wicked; but my hand shall not be upon you. After whom has the king of Israel come out? After whom do you pursue? After a dead dog, after a flea. The L-rd therefore be judge, and judge between me and you, and see, and plead my cause, and deliver me from your hand. And it came to pass, when David had finished speaking these words to Saul, that Saul said, Is this your voice, my son David? And Saul lifted up his voice, and wept. And he said to David, You are more righteous than I; for you have rewarded me good, - while I have rewarded you evil. And you have shown this day how you have dealt well with me; because when the L-rd had delivered me into your hand, you did not kill me. For if a man finds his enemy, will he let him go well away? Therefore the L-rd reward you good for what you have done to me this day. And now, behold, I know well that you shall surely be king, and that the kingdom of Israel shall be established in your hand. - Swear now therefore to me by the L-rd, that you will not cut off my seed after me, and that you will not destroy my name from my father's house. And David swore to Saul. And Saul went home; - but David and his men went up to the fortress. Samuel I 24:1-22

Series XVI 3 Lecture #8

D. :וָיָמָת שְׁמוּאֵל וַיִּקְבְּצוּ כָל יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ לוֹ וַיִּקְבְּרָהוּ בְּבִיתוֹ בָּרָמָה וַיָּקֶם דְּוִד וַיֵּרֶד אֶל מִדְבַּר פָּארְן: שמואל א כה:א

And Samuel died; and all the Israelites were gathered together, and lamented him, and buried him in his house at Ramah. And David arose, and went down to the wilderness of Paran. **Shmuel I 25:1**

E. וַיַבאוּ הַזָּפִים אָל שַאוּל הַגבעַתָה לָאמר הַלוֹא דָוִד מְסתַתַר בַּגבעַת הַחַכִילָה עַל פּנֵי הַישִׁימן: (1 וַיַּקָם שַׁאוּל וַיֵּרֶד אֵל מִדְבַּר זִיף וְאָתוֹ שָׁלשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בִּחוֹרֵי יִשְׁרְאֵל לְבַקְשׁ אֶת דְּוִד בְּמִדְבַּר זִיף: וַיָּחָן שַׁאוּל בִּגְבָעַת הַחַכִּילָה אֲשֶׁר עַל פָּנֵי הַיִשִׁימֹן עַל הַדָּרֶךְ וְדַוְד ישֶׁב בַּמִּדְבַּר וַיַּרָא כִּי בַא שַׁאוּל אַחַרִיו הַמֶּרבַרָה: וַיִּשׁלַח דָּוָד מִרְגָּלִים וַיִּדַע כִּי בַא שַאוּל אָל נַכוֹן: וַיַּקָם דְּוָד מִרְגָּלִים וַיִּדע כִּי בַא שַאוּל אָל נַכוֹן: וַיִּקָם דְוִד מִרְגָּלִים וַיִּדע כִּי בַא שַאוּל אָל נַכוֹן: שׁאוּל וַיַּרָא דָּוָד אָת הַמַּקוֹם אָשֶׁר שַׁכַב שֵׁם שַׁאוּל וְאַבנֶר בַּן נֵר שֵׁר צָבָאוֹ וְשַׁאוּל שׁכֵב בַּמְעגַל וְהַעֲם חנים סביבתיו: וַיַּעַן דַּוָד וַיֹּאמֶר | אֵל אָחִימֶלֶךְ הַחָתִי וָאֵל אָבִישֵׁי בֶּן צְרוּיָה אָחִי יוֹאַב לֵאמר מִי יֵרֵד אָתִי אַל שַאוּל אַל הַמַחַנָה וַיֹּאמֵר אַבִּישִׁי אַנִי אַרִד עמַך: וַיָּבא דוד וַאַבִישִׁי אַל העם לִילָה והנַה שַאוּל שכב יַשֶׁן בַּמַעגַל וָחַנִיתוֹ מעוּכָה בַאָרץ מָרָאָשׁתִיו וְאַבְנֵר וְהַעָם שׁכְבִים סְבִיבֹתִיו: וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי אָל דְּוִד סְגַּר אֵ–לֹהִים הַיּוֹם אֵת אֹיִכְךְ בְּיָדֶךְ וְעַתַּה אַכֵּנוּ נָא בַּחַנִית וּבַאַרֵץ פַּעַם אַחַת וְלֹא אֵשְׁנָה לוֹ: וַיֹּאמֶר דְּוִד אָל אָבִישֵׁי אָל תַשְׁחִיתָהוּ כִּי מִי שַׁלַח יָדוֹ בִּמְשִׁיחַ ד׳ וְנִקָּה: וַיֹּאמֶר דְוָד חֵי ד׳ כִּי אָם ד׳ יְגַפָּנוּ אוֹ יוֹמוֹ יַבוֹא וָמֶת אוֹ בַמִּלְחַמָה יֵרֶד וְנִסְפָּה: חַלִּילָה לִי מֶד׳ מְשִׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ ד׳ וְעַתַּה קַח נַא אֵת הַחַנִית אֲשֶׁר מראשתיו ואת צַפַּחַת הַמַּיִם וְנַלְכָה לַנוֹ: וַיִּקָח דָוִד אָת הַחַנִית וְאָת צַפַּחַת הַמַּיִם מֵראַשׁתִי שַׁאוּל וַיִּלְכוּ לָהֶם וְאֵין רֹאָה וְאֵין יוֹדֶעַ וְאֵין מֶקִיץ כִּי כִלָּם יְשָׁנִים כִּי תַּרְדֵּמַת ד' נַפְּלָה עַלֵיהֶם: וַיַּעֲבֹר דְּוָד הַעֲבֶר וַיַּעֵמר עַל ראש הַהַר מֶרַחק רַב הַמַּקוֹם בֶּינֵיהָם: וַיִּקרָא דַוִד אֵל הַעַם וְאֵל אַבְנֵר בֶּן נֵר לֵאמר הַלוֹא תַעֲנֵה אַבנר וַיִּעָן אַבנר וַיּאמֶר מִי אַתַה קראת אֵל הַמֶּלֶך: וַיּאמֶר דִּוֹד אָל אַבנר הַלוֹא אִישׁ אַתַּה ומי כַמוֹך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניד המלד כי בא אחד העם להשחית את המלד אדניד: הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִיתָ חַי ד׳ כִּי בְנֵי מֶנֶת אַתֶּם אֲשֶׁר לֹא שִׁמַרְתֶּם עַל אֲדֹנִיכֵם עַל מִשִּׁיחַ ד׳ וִעַתַּה | רְאֵה אַי חַנית הַמַּלְדָּ וְאָת צַפָּחַת הַמַּים אֲשֶׁר מַרָאֲשֹׁתַיו: וַיַּכֵּר שַׁאוּל אָת קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר הַקוֹלְדְּ זָה בְּנִי דְוִד וַיֹּאמֶר לַמָּה בָּיָדִי הַמָּלֶדְ: וַיֹּאמֶר לַמָּה זָה אָדנִי רְדַף אַחֲרִי עַבְדּוֹ כִּי מָה עַשִּיתִי וּמַה בַּיָדִי רְעַה: ּוֹעַתָּה יִשָּׁמֵע נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֵת דִּבְרִי עַבְּדּוֹ אָם ד׳ הֱסִיתְךְּ בִי יָרַח מִנְחָה וְאָם | בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם לְפָנֵי ד׳ כִּי גַרְשׁוּנִי הַיּוֹם מֶהְסְתַּפֶּחַ בְּנַחֲלַת ד׳ לֵאמֹר לֶךְ עַבֹר אֱלֹהִים אֲחָרִים: וְעַתַּה אֲל יִפּל דְּמִי אַרְצַה מָנָגֶד פָּנֵי ד׳ כִּי יָצָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אָת פַּרְעֹשׁ אָחַד כַּאֲשֶׁר יִרִדֹּף הַקֹּרָא בָּהַרִים: וַיֹּאמֶר שַׁאוּל חָטָאתִי שׁוּב בִּנִי דָוִד כִּי לֹא אָרַע לְךְ עוֹד תַּחַת אֲשֶׁר יָקְרָה נַפִּשִׁי בִּעֵינֵיךְ הַיּוֹם הַזֵּה הִפָּלְתִּי וָאֵשְׁגֵּה הַרְבָּה מָאֹר: וַיַּעַן דַּוִד וַיֹּאמֶר הָנָה חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְיַעֲבֹר אֲחַד מֶהַנְּעַרִים וְיִקְחֵהַ: וַד׳ יַשִּׁיב לַאִישׁ אֶת צִדְקַתוֹ וְאָת אֶמְנַתוֹ אֲשֶׁר נָתַנַךְ ד׳ | הַיּוֹם בָּיַד וְלֹא אַבִיתִי לְשָׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ ד׳: וְהַנָּה בַּאֲשֶׁר גַּדְלָה נַפְשֶׁךְ הִיּוֹם הַזָּה בְּעֵינִי כֵּן תִּגְדַל נַפִּשִׁי בִּעֵינִי ד׳ וְיַצְלֶנִי מִכַּל צַרָה: וַיֹּאמֵר שַׁאוּל אֵל דַּוְד בַּרוּך אַתַּה בִּנִי דְוִד גַּם עַשה תַעֲשֶה וְגָם יַכל תּוּכֵל וַיֵּלֶךְ דָּוָד לְדַרְכּוֹ וְשֵׁאוּל שֵׁב לְמִקוֹמוֹ: שמואל א כו:א-כה

And the Ziphites came to Saul to Gibeah, saying, Does not David hide himself in the hill of Hachilah, which is before Jeshimon? Then Saul arose, and went down to the wilderness of Ziph, having three thousand chosen men of Israel with him, to seek David in the wilderness of Ziph. And Saul camped in the hill of Hachilah, which is before Jeshimon, by the road. But David remained in the wilderness, and he saw that Saul came after him into the wilderness. David therefore sent out spies, and understood that Saul was indeed there. And David arose, and came to the place where Saul had camped; and David beheld the place where Saul lay, and Abner the son of Ner, the captain of his army; and Saul lay in the barricade, and the people camped around him. Then answered David and said to Ahimelech the Hittite, and to Abishai the son of Zeruiah,

Series XVI 4 Lecture #8

brother to Joab, saying, Who will go down with me to Saul to the camp? And Abishai said, I will go down with you. So David and Abishai came to the people by night; and, behold, Saul lay sleeping within the barricade, and his spear stuck in the ground at his head; and Abner and the people lay around him. Then said Abishai to David, G-d has delivered your enemy into your hand this day; now therefore let me strike him, I beg you, with the spear to the earth at once, and I will not strike him a second time. - And David said to Abishai, Destroy him not; for who can stretch forth his hand against the L-rd's anointed, and be guiltless? And David said, As the L-rd lives, the L-rd shall strike him; or his day shall come to die; or he shall descend into battle, and perish.. The L-rd forbid that I should stretch forth my hand against the L-rd's anointed; but, I beg you, take now the spear that is at his head, and the jar of water, and let us go. So David took the spear and the jar of water near Saul's head; and they went away, and no man saw it, nor knew it, nor did any awake; for they were all asleep; because a deep sleep from the L-rd had fallen upon them. Then David went over to the other side, and stood on the top of a hill far away; a great space being between them; And David cried to the people, and to Abner the son of Ner, saying, Will you not answer, Abner? Then Abner answered and said, Who are you who shouts to the king? And David said to Abner, Are you not a brave man? and who is like you in Israel? Why then have you not guarded your lord the king? For one of the people came in to destroy the king your lord. This thing is not good that you have done. As the L-rd lives, you deserve to die, because you have not guarded your master, the L-rd's anointed. And now see where the king's spear is, and the jar of water that was at his head. And Saul knew David's voice, and said, Is this your voice, my son David? And David said, It is my voice, my lord, O king. And he said, Why does my lord thus pursue after his servant? for what have I done? or what evil is in my hand? And therefore, I beg you, let my lord the king hear the words of his servant. If it is the L-rd who has stirred you up against me, let Him accept an offering; but if it is the sons of men, cursed be they before the L-rd; for they have driven me out this day from having a share in the inheritance of the L-rd, saying, Go, serve other gods. And therefore, let not my blood fall to the earth before the face of the L-rd; for the king of Israel has come out to seek a flea, as when one hunts a partridge in the mountains. Then said Saul, I have sinned; return, my son David; for I will no more do you harm, because my soul was precious in your eyes this day; behold, I have played the fool, and have erred very much. And David answered and said, Behold the king's spear! and let one of the young men come over and fetch it. The L-rd requite to every man his righteousness and his faithfulness; for the L-rd delivered you into my hand today, but I would not stretch forth my hand against the L-rd's anointed. And, behold, as your life was much esteemed this day in my eyes, so let my life be much esteemed in the eyes of the L-rd, and let Him deliver me from all tribulation. Then Saul said to David, Blessed be you, my son David; you shall do great things, and will succeed in them. So David went on his way, and Saul returned to his place. Samuel I 26:1-25

2) כל הדר בחו"ל כאילו עובד עבודת כוכבים וכן בדוד הוא אומר: (שמואל א' כ"ו) כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ד' לאמר לך עבוד אלהים אחרים, וכי מי אמר לו לדוד לך עבוד אלהים אחרים? אלא לומר לך: כל הדר בחו"ל כאילו עובד עבודת כוכבים. כתובות קי:

Whoever lives outside the Land [of Israel] may be regarded as one who worships idols. Similarly it was said in Scripture in [the story of] David (Samuel I 26:19), "For they have driven me out this day that I should not cleave to the inheritance of the L-rd, saying: Go, serve other gods." Now, whoever said to David, "Serve other gods"? But [the text intended] to tell you that whoever lives outside the Land may be regarded as one who worships idols. **Kesubos 110b**

וּנְיאַמֶר דְּוָד אֶל לְבּוֹ עַתָּה אֶסָּפָה יוֹם אֶחָד בְּיֵד שָׁאוּל אֵין לִי טוֹב כִּי הִמְּלֵט אִמְלֵט | אֶל –אֶרֶץ פְּלְשְׁתִּים וְנוֹאַשׁ מִמֶּנִי שָׁאוּל לְבַקְשֵׁנִי עוֹד בְּכָל גְבוּל יִשְׂרָאֵל וְנִמְלַטְתִּי מִיְּדוֹ: וַיָּקְם דְּוִד וַיַּעֲבֹר הוּא וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְנוֹאַשׁ מְשָׁר עִמּוֹ אֶל אָכִישׁ בֶּן מְעוֹךְ מֶלֶךְ גַּת: וַיֵּשֶׁב דְּוִד עִם אָכִישׁ בְּגַת הוּא וַאֲנְשִׁיו אִישׁ וּבִיתוֹ דְּוִד וּשְׁתֵּי נְשָׁיוֹ אֲחִינעִם הַיִּיְרְעֵאלִית וַאֲבִיגִיל אֵשֶׁת נָבֶל הַפַּרְמִלִית: וַיְּגַּד לְשְׁאוּל כִּי בָּרַח דְּוִד גַּת וְלֹא יָסְף עוֹד לְבַקְשׁוֹ: וַיֹּאמֶר דְּוִד אֶל אָכִישׁ אִם –נְּא מְצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךְ יִתְּנוֹ לִי מְקוֹם בְּאַחַת עָרִי הַשְּׂיֶה וְאֲשְׁבְּה שְׁרִי וְבָּלְמְיֹי יְהוּדְה עַבְּיְה בְּיִר הַמַּמְלְכָה עִמְּך: וְיִּמְעֹן לוֹ אָכִישׁ בִּיוֹם הַהוּא אֶת צִקְלָג לְכֵן הִיְתָה צִקְלֵג לְכֵן הְיִתָּה צִּקְלֵג יְבִּיְ הְּוֹדְ עֵּב בְּיִב בְּיִב בְיוֹה עִבְיקְים בְּוֹדְר בְּשְׁרִה מְּלִשְׁת וְבִּבְּעִם הָיִּה וְאָבְשְׁה וְנְלְמָח בְּיִבְים בְּיִבְים וְתִּבְּבְּעִיה מְסְפַּר הַיְּמִים אֲשֶׁר יְשָׁב דְּוִד בְּשְׁבוֹה פְּלִשְׁתִים יְמִים וְאָשֶׁר הַרְבְּבְעִים וּנְיִבְי בְּיִבְים וּנִינִי וְאִנְשְׁת אְבִי וְוֹבְּבְּעוֹן וְלֹא יְחָיֶה אִישְׁר וְיְשׁב בְּיִבְים וְנְלְם בְּוֹבְין וְלֹא אָכִישׁ בְּיִב בְּעִבְים וּבְיּבְע בְּיבִי וְבְּלִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים וְנִישְׁ בְּבִים בְּיִבְים בְּבִּבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּבִים בְּבִּבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּעִבְּים בְּיִבְים בְּיבְים בְּבִים בְּנִבְים בְּיִבְים בְּבְיבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבְים בְּיִבְים בְּיוֹב בְּיבְיְבְים בְּיִבְים בְּיבְים בְּיבְבְּים בְּיבְבְים בְּבְיבִים בְּבְּבְים בְּיבְבְּים בְּיבְבְּים בְּיִבְים בְּיבְים בְּבְּבְּבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיבְּבְּים בְּיבְבְּבְּים בְּיבְים בְּיבְּבְים בְּעְיבְים בְּבְים בְּיבְיבְּים בְּיבְים בְּיִבְים בְּבִים בְּיב

And David said in his heart, I shall now perish one day by the hand of Saul; there is nothing better for me than that I should speedily escape into the land of the Philistines; and Saul shall despair of seeking me any more within the borders of Israel; so shall I escape from his hand. -And David arose, and he passed over with the six hundred men who were with him to Achish, the son of Maoch, king of Gath. And David stayed with Achish at Gath, he and his men, every man with his household, David with his two wives, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail the Carmelitess, Nabal's wife. And Saul was told that David had fled to Gath; and he sought for him no more. - And David said to Achish, If I have now found grace in your eyes, let them give me a place in some town in the country, that I may live there; for why should your servant live in the royal city with you? Then Achish gave him Ziklag that day; therefore Ziklag belongs to the kings of Judah to this day. And the time that David lived in the country of the Philistines was a year (a few days) and four months. And David and his men went up, and raided the Geshurites, and the Gizrites, and the Amalekites; for those nations were of old the inhabitants of the land, in the direction to Shur, as far as the land of Egypt. And David struck the land, and left neither man nor woman alive, and took away the sheep, and the oxen, and the donkeys, and the camels, and the garments, and returned, and came to Achish. And Achish said, Where did you make a raid today? And David said, Against the Negev of Judah, and against the Negev of the Jerahmeelites, and against the Negev of the Kenites. And David saved neither man nor woman alive, to bring news to Gath, saying, Lest they should tell on us, saying, So did David, and so was his custom all the while he lived in the country of the Philistines. And Achish believed David, saying, He has made himself completely loathsome to his people Israel; therefore he shall be my servant forever. Samuel I 27:1-12

II. The Death of Saul

A. נִיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ פְלִשְׁתִּים אֶת מַחְנֵיהֶם לַצָּבָא לְהִלְחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל דְּוִד (זְּאָנֶה בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ פְלִשְׁתִּים אֶת מַחְנֵיהֶם לַצָּבָא לְהִלְחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אָבִישׁ אֶל דְּוִד אֶל אָכִישׁ לְבֵן אַתָּה תַדע אֵת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עַבְע בִּיִּא אָפִי יִצְשָׁה עַבְע בִּיִּא אָכִישׁ אֶל דְּוִד לְבֵן שׁמֵר לְרֹאשִׁי אֲשִׂימְךְ כָּל הַיָּמִים: וּשְׁמוּאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּ לוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל וַיְּחֲנוּ וַיִּלְאֹת וְהָבְּיִבוּ בְּלְשְׁתִּים וַיִּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּנְבְיִהוּ בַּקְשׁוּנִם וַיִּקְבְּצוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּנִילְהוּ וַיִּקְבָּי שְׁאוּל אֶת מַחְנֵה פְלִשְׁתִּים וַיִּרָא וַיֶּחֲנִד לְבּוֹ בְּקְשׁוּ שְׁאוּל אֶת בָּלְשְׁתִּים וַיִּרָא וַיַּחֲנִד לְבּוֹ בְּקְשׁוּי שְׁאוּל שָׁאוּל בַּד׳ וְלֹא עָנָהוּ ד׳ גַּם בַּחֲלֹמוֹת גַּם בְּאוּרִים גַּם בַּנְּבִיאִם: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַעֲבְדִיו בַּקְשׁוּ

Series XVI 6 Lecture #8

לִי אֵשֶׁת בַּעֵלַת אוֹב וָאֵלְכָה אֱלֵיהַ וָאָדְרְשָׁה בַּהּ וַיֹּאמְרוּ עַבַדִיו אֵלַיו הְנָּה אֲשֶׁת בַּעֵלַת אוֹב בְּעֵין דּוֹר: וַיִּתְחַפֵּשׁ שַׁאוּל וַיִּלְבַּשׁ בָּגַדִים אָחָרִים וַיִּלֶדְ הוֹא וּשְׁנֵי אַנַשִׁים עמוֹ וַיַּבֹאוּ אָל הָאִשָּׁה לְיַלָה וַיִּאמֶר קְסָמִי נא לי בַּאוֹב וָהַעַלִי לי אָת אָשֶׁר אמָר אַלַיִד: וַתאמר הַאשָׁה אַלִיו הְנָה אַתָּה יַדְעַתַּ אֶת אָשֶׁר עַשֶּׁה שַׁאוּל אָשֶׁר הִכְּרִית אֶת הָאֹבוֹת וְאֶת הַיִּדְעֹנִי מִן הָאָרֶץ וְלָמָה אַתָּה מִתנַקֵּשׁ בִּנַפִּשִׁי לַהַמִיתִנִי: וַיִּשָּׁבַע לַהּ שַׁאוּל בָּד׳ לָאמר חַי ד׳ אָם יָקרֶךְ עָוֹן בַּדָבַר הָזָה: וַתּאמֵר הַאשָׁה אָת מי אַעַלָה לַךְ וַיֹּאמֶר אָת שׁמוּאֵל הַעַלִי לִי: ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול: ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלים מן הארץ: ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֱל אֶל שַׁאוּל לַמַּה הָרְגַּזְתַּנִי לְהַעֵּלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שַׁאוּל צַר לִי מִאֹד וּפִּלְשָׁתִּים ו נְלְחַמִים בִּי וָא–לֹהִים סַר מֵעַלִי וְלֹא עַנַנִי עוֹד גַּם בַּיֵד הַנָּבִיאִים גַּם בַּחַלֹמוֹת וַאָּקרָאָה לְךְּ לְהוֹדִיעֵנִי מַה אָעֵשֶה: וַיִּאמֵר שִׁמוּאֵל וְלַמַּה תִּשְאַלֶנִי וַד׳ סַר מֵעַלֵיךְ וַיְהִי עַרְדּ: וַיַּעַשׁ ד׳ לוֹ כַּאַשֶׁר דְּבֵּר בְּיַדִי וַיִּקְרַע ד׳ אָת הַמַּמְלֶכָה מִיָּדֶךְ וַיִּתְּנָה לְרֵעֲךְ לְדָוִד: כַּאֲשֵׁר לֹא שָׁמַעִתַּ בְּקוֹל ד׳ וְלֹא עָשִית חַרוֹן אַפּוֹ בַעַמַלֵק עַל בֶּן הַדָּבַר הַזֶּה עַשָּה לְדָּ ד׳ הַיּוֹם הַזֶּה: וְיָתֵּן ד׳ גַּם אָת יִשְׂרָאֵל עָמִּךְ בְּיַד פָּלְשָׁתִים וּמַחַר אַתַּה וּבַנֵיךְ עָמִי גם אָת מַחַנָה ישראַל יִתַן ד׳ בַיַד פּלשׁתִים: וַיְמַהַר שַאוּל וַיִּפּל מלא קוֹמַתוֹ אַרצַה וַיִּרָא מאד מדברי שָׁמוּאֵל גַם כֹּחַ לֹא הָיָה בוֹ כִּי לֹא אַכַל לֶחֶם כַּל הַיּוֹם וְכַל הַלְּיַלָה: וַתַּבוֹא הָאָשָׁה אָל שַׁאוּל וַתֵּרָא כִּי נָבָהַל מָאֹד וַתֹּאמֶר אֶלַיו הָנָה שַׁמִעָה שָׁפָחַתְּךְ בָּקוֹלֶךְ וַאֲשִׂים נַפָּשִׁי בְּכַפִּי וַאֲשָׁמַע אֶת דְבַרִיךְ אֲשֶׁר דְבַּרְתַּ אַלַי: וִעַתַּה שָׁמַע נָא גַם אַתַּה בִּקוֹל שִׁפְּחָתֵך וְאַשִּׁמָה לְפָנֵיך פַּת לֵחֵם וֵאֵכוֹל וִיהִי כְדְ כֹּחַ כִּי תֵלֵךְ בַּדְּרֵך: וַיָּמָאָן וַיִּשֶׁב אָל וַיִּפַּרְצוּ בוֹ עַבַדִיו וְגַם הַאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלֶם וַיַּקָם מֵהַאָרֶץ וַיֶּשֶׁב אֵל הַמְּטַה: וּלָאִשָּׁה עֵגֶל מַרְבֵּק בַּבַּיִת וַתִּמַהֵר וַתִּזְבָּחָהוּ וַתִּקַח קֶמַח וַתְּלָשׁ וַתּפַהוּ מַצוֹת: וַתַּגֵּשׁ לְפְנֵי שָׁאוּל וְלְפְנֵי עבריו ויאכלו ויקמו וילכו בּלִילָה ההוא: שמואל א כח:א-כה

And it came to pass in those days, that the Philistines gathered their armies together for warfare, to fight with Israel. And Achish said to David, You must know, that you shall go out with me to battle, you and your men. And David said to Achish, Surely you shall know what your servant can do. And Achish said to David, Therefore will I make you my bodyguard forever. And Samuel was dead, and all Israel had lamented him, and buried him in Ramah, in his own city. And Saul had expelled those who were mediums, and the wizards, out of the land. - And the Philistines gathered themselves together, and came and camped in Shunem; and Saul gathered all Israel together, and they camped in Gilboa. And when Saul saw the camp of the Philistines, he was afraid, and his heart greatly trembled. And when Saul inquired of the L-rd, the L-rd answered him not, neither by dreams, nor by Urim, - nor by prophets. - Then said Saul to his servants, Seek me a woman who is a medium, that I may go to her, and inquire of her. And his servants said to him, Behold, there is a woman in Ein-Dor who is a medium. And Saul disguised himself, and put on other garments, and went, he and two men with him, and they came to the woman by night; and he said, I beg you, divine for me by a spirit, and bring him up for me, whoever I shall name to you. And the woman said to him, Behold, you know what Saul has done, how he has expelled those who are mediums, and the wizards, from the land; why then do you lay a snare for my life, to cause me to die? And Saul swore to her by the L-rd, saying, As the L-rd lives, there shall no punishment happen to you for this thing. Then said the woman, Whom shall I bring up to you? And he said, Bring me up Samuel. And when the woman saw Samuel, she cried with a loud voice; and the woman spoke to Saul, saying, Why have you deceived me? You are Saul! And the king said to her, Do not be afraid; for what did you see? And the woman said to Saul, I saw a G-dlike (angelic) man ascending from the earth. And he said to her, What is his appearance? And she said, An old man comes up; and he is covered with a mantle. And Saul perceived that it was Samuel, and he stooped with his face to the ground, and bowed. And Samuel said to Saul, Why have you disturbed by bringing me up? And Saul answered, I am in Series XVI 7 Lecture #8

great distress; for the Philistines make war against me, and G-d has departed from me, and answers me no more, neither by prophets, nor by dreams; therefore I have called you, that you may make known to me what I shall do. Then said Samuel, Why then do you ask of me, seeing the L-rd has departed from you, and has become your enemy? And the L-rd has done for Himself, as He spoke by me; for the L-rd has torn the kingdom from your hand, and given it to your neighbor, to David; Because you would not obey the voice of the L-rd, nor execute His fierce anger upon Amalek, therefore has the L-rd done this thing to you this day. And the L-rd will also deliver Israel with you into the hand of the Philistines; and tomorrow shall you and your sons be with me; the L-rd also shall deliver the camp of Israel into the hand of the Philistines. Then Saul fell at once full length upon the ground, and was greatly afraid, because of the words of Samuel; and there was no strength in him; for he had not eaten bread all day, nor all night. And the woman came to Saul, and saw that he was greatly troubled, and said to him, Behold, your maidservant has obeyed your voice, and I have put my life in my hand, and have listened to your words which you spoke to me. And therefore, I beg you, listen you also to the voice of your maid servant, and let me set a morsel of bread before you; and eat, that you may have strength, when you go on your way. But he refused, and said, I will not eat. But his servants, together with the woman, compelled him; and he listened to their voice. So he arose from the earth, and sat upon the bed. And the woman had a fat calf in the house; and she hurried, and killed (ritually slaughtered) it, and took flour, and kneaded it, and baked with it unleavened bread. And she brought it before Saul, and before his servants; and they ate. Then they rose up, and went away that night. Samuel I 28:1-25

אמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב: כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין לו על כל עונותיו, שנאמר: (יחזקאל ט"ז) למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם ד' א-להים. דילמא צבור שאני? אלא, מהכא: (שמואל א' כ"ח) ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי, ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי וד' סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה, ואילו אורים ותמים לא קאמר משום דקטליה לנוב עיר הכהנים. ומנין דאחילו ליה מן שמיא שנאמר (שמואל א' כ"ח) ויאמר שמואל אל שאול ומחר אתה ובניך עמי, ואמר רבי יוחנן: עמי במחיצתי. ורבנן אמרי, מהכא: (שמואל ב" כ"א) והוקענום לד' בגבעת שאול בחיר ד", יצתה בת קול ואמרה: בחיר ד'. ברכות יב:

Rabah b. Hinena the elder said in the name of Rav: If one commits a sin and is ashamed of it, all his sins are forgiven him, as it says (Ezekiel 16:63), "That you may remember and be confounded, and never open your mouth any more, because of your shame; when I have forgiven you all that you have done, says the L-rd G-d." Perhaps with a whole congregation the case is different? Rather [we derive it] from here (Samuel I 28:15), "Why have you disturbed by bringing me up? And Saul answered, I am in great distress; for the Philistines make war against me, and G-d has departed from me, and answers me no more, neither by prophets, nor by dreams; therefore I have called you, that you may make known to me what I shall do." But he did not mention the Urim and Tummim because he had killed all [the people of] Nov, the city of the priests. And how do we know that Heaven had forgiven him? Because it says (ibid. 16 and 19), "And Samuel said . . . and tomorrow shall you and your sons be with me," and R. Yohanan said: With me means, in my compartment [in Paradise]. The Rabbis say [we learn it] from here (Samuel II 21:6), "We will hang them up unto the L-rd in Gibeah of Saul, the chosen of the L-rd." A divine voice came forth and proclaimed: The chosen of the L-rd. Berachos 12b

Series XVI 8 Lecture #8

B.
וַיִּקְבְּצוֹ פְלִשְׁתִּים אֶת כָּל מַחֲנֵיהֶם אֲפֵקְה וְיִשְׂרָאֵל חֹנִים בַּעַיִן אֲשֶׁר בְּיִוְרְעָאל: וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים עֹבְרִים עֹבְרִים הָאֵלֶּה וְיִשְׂרָאֵל חֹנִים בַּעַיִן אֲשֶׁר בְּיִוְרְעָאל: וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים תְּה הְעִבְרִים הָאֵלֶּה וְלִא אֲכִי שְׁרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי זֶה יְמִים אוֹ זֶה וְיִאבְרִי שְׁבִי שְׁרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי זֶה יְמִים אוֹ זֶה שְׁנִים וְלֹא מָצָאתִי בוֹ מְאוּמְה מִיּוֹם נְפְּלוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּקְצְפוּ עָלְיו שָׁבִי פְלִשְׁתִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׁבִי שְׁנִים וְלֹא יִהְיֶה לְנוּ שְׁבִי בְּלִשְׁתִים הְשֵׁב אֶל מְקוֹמֹה וְלָא יִקְיָמֹה לְנוּ שֹׁם וְלֹא יֵבְרָתוֹ שְׁם וְלֹא זֶה דְּוִד אֲשֶׁר יַעֲנוּ לוֹ לְּנִי לְנִי בְּמִלְחָמָה וְלֹא זָה דְוִד אֲשֶׁר יַעֲנוּ לוֹ לְּנִין בְּמִּלְחָמָה וּבְבֶּה שָׁאוּל בַּמָּא בְּרָבֹתִיו: שמואל כט:א-ד

And the Philistines gathered together all their armies to Aphek; - and the Israelites camped by a spring which is in Jezreel. - And the lords of the Philistines passed on by [together with the companies of the] hundreds, and (by) [the regiments of the] thousands; but David and his men passed on in the rear with Achish. - Then said the princes of the Philistines, What are these Hebrews doing here? And Achish said to the princes of the Philistines, Is this not David, the [rebellious] servant of Saul the king of Israel, who has been with me a year or more (literally: days or perhaps years [if you count from the time that he initially fled from Saul]), and I have found no fault in him since he came over to me to this day? And the princes of the Philistines were angry with him; and the princes of the Philistines said to him, Make this fellow return, that he may go back to his place which you have appointed him, and let him not go down with us to battle, lest in the battle he be an adversary to us; for how should he reconcile himself to his master? should it not be with the heads of these men? Is this not David, of whom they sang one to another in dances, saying, Saul slew his thousands, and David his ten thousands? **Samuel I** 29:1-5

ניִּבְלִּשְׁתִּים נִלְּשְׁתִּים נִלְּחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנָסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים נִלְּחָמִים נִּלְחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּכָּוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת יְהוֹנְתָן וְאֶת אֲבִינָדָב וְאֶת מַלְכִּי שׁוּעַ בְּנֵי שָׁאוּל וַיִּבְּצְאָהוּ הַמּוֹרִים אֲנָשִׁים בַּקְשֶׁת וַיָּחֶל מְאֹד מֵהַמּוֹרִים: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנִשֵׁא בַלְיוֹ שִׁלוֹ חִיְבְּךְ וְדְבְּרֵנִי יָה פָּן יָבוֹאוּ הְעֲרִלִים הָאֵלֶה וֹדְקָרָנִי וְהֹתְעַלְלוֹ בִי וְלֹא אָבָה נִשֵּא בַלְיוֹ כִּי זֵרְא בַּלְיוֹ מִי וְלֹא אֶבָּה נִשֵּא בַלְיוֹ כִּי מֵת שָׁאוּל וַיִּפְּל גַם הוּא עַל חַרְבּוֹ וַיָּמֶת עְמוֹּי בְּיִבְּ וְשְׁמִּל בְּיִיוֹ וְנִשֵּא בַלְיוֹ גַּם כְּלְאָנְשִׁיוֹ בִּיוֹם הָהוּא יַחְדָּוֹ: וַיִּרְאוּ אַנְשִׁי יִשְׂרָאל וְכִי מֵתוּ שָׁאוּל וּבְנִיוֹ וַנַשֵּׁא בַלְיוֹ גַּם כְּל אֲנָשִׁיוֹ בִּיוֹם הָהוּא יַחְדָּוֹ: וַיִּיְאוּ אֵנְשִׁי יִשְׂרָאל וְכִי מֵתוּ שָׁאוּל וּבְנִיוֹ וַיַּשְׁאֵר בְּנָיוֹ וְנִשְׁא בַלְיוֹ גַּם כְּלְשְׁתִים בְּנִייוֹ וְנִשְׁא בַלְיוֹ גַּם בְּלְשְׁתִים לְבָּיִוֹ וְנִשְׁא בְלְיוֹ בִּיְבְּעוֹ בְּיְבְיוֹ וְנִשְׁא בְלְיוֹ בִּיְבְשְׁת בְּנִיוֹ וְנִשְׁאוֹ וְבִיּבְעוֹ בְּיִבְשׁוֹ שְׁתְּלוֹ בְּיִבְיוֹב בְּעְשְׁתוּ בְּנִייוִ וְנִשְׁחִבּוּ בְּעָבֶרוּ בְּבְשִׁת וְיִבְּעוֹ בִּיְבְעָה בְּבְּיוֹ בִיִים בְּנִשְׁתוּ בְּלִים בְּבָּבוֹ בִּיְבְעוֹ בִּיְבְשׁת בְּלִיים בְּלִים בְּבָּוֹ בִיְבְעִם בְּנִי וַיִּבְּעוֹ בִּעְלִי בִּית שָׁן וְיִבְּלְשׁתִים לְשְׁתִּבּן בְּעִבְי בִּעְבִי וְבִיּבְלְתוּ בְּלְשְׁתוּ בְּלְשִׁת בְּיִי בִשְׁת בְּנִילְה בְּלִי מְם בְּלְשְׁתוּ בְּלְשְׁתוּ בְּשְׁת בְּנְיִי בְּשִׁר בִיִּבְעת יִמִים: מִישְּל אִי בְּעִר בִּים בְּנִי בְּבְשְׁת בְּנִילת בָּנִית מְחוּב בְּת שְׁוֹ וְיִבְּבְעת יִבְים בְּעת שְׁוֹ וְיִבְבְשׁת בְּיִבְעת יִבְים בְּיבְעת יִּמִים: שְּבּעת יִּבִים בְּישְׁת בְּנִילת בְּנִילת בְּנִילת בְּיִבְת מִבְּים בְּיבְעת יִבְים בְּיבְעת יִבְים בּית שְׁוּ בִּילְשְּבְּי בְּיבְּעת יִבְילְבּי בְּתִבּעת יִבְיל בְּבְי בְּעת בְּעת יִבְים בְּבְעת יִבְּים בּי שִׁבְּיבְ בִּילְ בְּבְי בְּבְשְׁת בְּבְילְים בְּיִבְּעת יִבְים בְּבְּבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּבְּעת יִבְיִים בְּיוֹ בְּים בְּבְּים בְּים בְּבְּעת בְּבְ

And the Philistines fought against Israel; and the men of Israel fled from before the Philistines, and fell down killed in Mount Gilboa. - And the Philistines followed closely upon Saul and upon his sons; and the Philistines slew Jonathan, and Abinadab, and Melchishua, Saul's sons. And the battle went hard against Saul, and the archers hit him; and he was badly wounded by the archers. Then said Saul to his armor bearer, Draw your sword, and thrust me through with it; lest these uncircumcised come and thrust me through, and abuse me. But his armor bearer would not; for he was terrified. Therefore Saul took a sword, and fell upon it. And when his armor bearer saw that Saul was dead, he fell likewise upon his sword, and died with him. So Saul died, and his

three sons, and his armor bearer, and all his men, that same day together. And when the men of Israel who were on the other side of the valley, and those who were on the other side of the Jordan, saw that the men of Israel fled, and that Saul and his sons were dead, they abandoned the cities, and fled; and the Philistines came and dwelt in them. And it came to pass on the next day, when the Philistines came to strip the slain, that they found Saul and his three sons fallen on Mount Gilboa. And they cut off his head, and stripped off his armor, and sent to the land of the Philistines, to proclaim it in the house of their idols, and among the people. And they put his armor in the house of Ashtaroth; and they fastened his body to the wall of Beth-Shean. And when the inhabitants of Jabesh-Gilead heard what the Philistines had done to Saul; All the brave men arose, and went all night, and took the body of Saul and the bodies of his sons from the wall of Beth-Shean, and came to Jabesh, and burnt them there. - And they took their bones, and buried them under a tamarisk tree at Jabesh and fasted seven days. Samuel I 31:1-13

2) גדול המאבד עצמו לדעת, והוא אנוס .כשאול המלך, אין מונעין ממנו כל דבר. שולחן ערוך יורה דעה סימן שמה:ג

An adult who committed suicide and did it while being under extreme duress like King Saul, is not denied any of the [normative] honors. **Shulchan Aruch Yoreh Deah 345:3**

וַיָּהִי וְ בַּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּיָהַ שְׁבַ מֶּהַכּוֹת אֶת הַעֲמֶלֶק וַיֶּשֶׁב דַּוִד בְּצָקְלַג יַמִים שְׁנַיִם: וַיִּהִי | בַּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְהָנָה אִישׁ כַּא מְן הַמַּחָנָה מֶעָם שַׁאוּל וּבָגַדִיו קרעִים וַאָדַמָה עַל רֹאשׁוֹ וַיִהִי בְּבֹאוֹ אֵל דַּוִד וַיִּפּל אַרְצַה וישתחו: ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אַלִיו ממחנה ישראל נמלטתי: ויאמר אַלִיו דוד מה היה הַדְּבֵר הַגֵּד נָא לִי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר נַס הַעָם מְן הַמְּלְחַמָה וְגַם הַרְבֶּה נַפַּל מְן הַעָם וַיַּמְתוּ וְגַם שָׁאוּל וִיהוֹנַתְן בָּנוֹ מֵתוּ: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַנַּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵיך יָדַעִתָּ כִּי מֵת שָׁאוּל וִיהוֹנַתַן בְּנוֹ: וַיֹּאמֶר הַנַּעַר | הַמַּגִּיד לוֹ נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו: ויפן אחריו ויראני ויקרא אַלִי ואמר הנני: ויאמר לי מי אַתַּה ואמר אַלִיו עַמַלְקִי אַנכי: ויאמר אַלִי עמד נא עַלֵי וֹמתתנִי כִּי אָחַזָנִי הַשֶּׁבַץ כִּי כַל עוֹד נַפְשִׁי בִּי: וָאָעֵמֹד עַלִיו וַאָמתתהוּ כִּי יַדְעַתִּי כִּי לֹא יְחֵיֶה אָחֵרִי נִפְלוֹ וָאֵקֶח הַנָּזֵר | אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ וָאָצְעַדָה אֲשֶׁר עַל זְרֹעוֹ וָאֲבִיאֵם אֵל אֲדֹנִי הַנָּה: וַיַּחַזֶּק דְּוִד בְּבְגַדִיו וַיָּסְפָּדוּ וְעָל עָם עָד שָאוּל וְעַל יְהוֹנַתֵן בְּנוֹ וְעַל עָם בִּיך וְיָבְכוּ וְיָצְמוּ עַד הַעַרב עַל שָאוּל וְעַל יְהוֹנַתַן בְּנוֹ וְעַל עָם ד׳ ועל בֵּית יִשְרָאֵל כִּי נַפָּלוּ בַּחַרֶב: וַיֹּאמֶר דְּוָד אֵל הַנַעַר הַמַּגִיד לוֹ אֵי מְזָה אַתַּה וַיֹּאמֶר בָּן אִישׁ גֵּר עַמַלְקִי אַנֹכִי: וַיֹּאמֵר אָלַיו דַּוֹד אִיךְ לֹא יֵרָאת לְשָׁלֹח יַדְּךְ לְשָׁחֶת אֶת מְשִׁיחַ ד׳: וַיִּקְרָא דְוִד לְאַחַד מָהָנְעַרִים וַיֹּאמֶר גַּשׁ פָּגַע בּוֹ וַיַּכָּהוּ וַיַּמֹת: וַיֹּאמֶר אֲלַיו דָּוִד דָמָך עַל רֹאשֶׁךְ כִּי פִיךְ עַנַה כִךְ לְאמֹר אֲנֹכִי מתתי את משים ד׳: וַיִּקנֵן דָּוָד אָת הַקִּינָה הַזֹּאת עַל שַאוּל וְעַל יְהוֹנַתוְ בַּנוֹ: וַיֹּאמֵר לֹלְמֵּד בַּנֵי יְהוּדָה קשת הנה כתובה על ספר הישר: הצבי ישראל על במותיד חלל איד נפלו גבורים: אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון פון תשמחנה בנות פלשתים פון תעלונה בנות הערלים: הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן: מדם חללים מֶחֶלֶב גְּבּוֹרִים קֶשֶׁת יָהוֹנַתָן לֹא נַשׁוֹג אַחוֹר וְחֵרֵב שַׁאוֹל לֹא תַשׁוֹב רֵיקַם: שַׁאוּל וְיהוֹנַתַן הַנָּאָהַבִים וְהַנְעִימָם בַּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתֵם לֹא נִפְרַדוּ מִנְשֵׁרִים קַלוּ מֵאַרִיוֹת גַברוּ: בְּנוֹת יְשַׂרָאֵל אֵל שַׁאוּל בְּכֵינָה הַמַּלְבַּשְׁכֵם שַׁנִי עָם עַדָנִים הַמַּעַלָה עַדי זָהַב עַל לְבוּשׁכֵן: אָיךְ נַפְּלוּ גברים בּתוֹךְ הַמַּלְחַמָה יְהוֹנַתַן עַל בַּמוֹתֵיך חַלַל: צַר לִי עַלֵיך אַחִי יָהוֹנַתַן נַעַמְתַּ לִי מָאד נָפָלְאַתָה אַהֶבַתְּךְ לִי מֵאַהַבַת נַשִּׁים: אֵיךְ נַפְּלוּ גבורים וַיֹּאבְדוּ כַּלֵי מִלְחַמָה: שמואל ב א:א-כז

And it came to pass after the death of Saul, when David returned from the slaughter of the Amalekites, and David had stayed two days in Ziklag; It came to pass on the third day, that, behold, a man came from the camp from Saul with his clothes torn and earth upon his head; and

Series XVI 10 Lecture #8

so it was, when he came to David, that he fell to the earth, and bowed down. And David said to him, From where do you come? And he said to him, From the camp of Israel have I escaped. And David said to him, How went the matter? I beg you, tell me. And he answered, The people have fled from the battle, and many of the people also have fallen and died; and Saul and Jonathan his son are dead also. And David said to the young man who told him, How do you know that Saul and Jonathan his son are dead? And the young man who told him said, As I happened by chance upon Mount Gilboa, behold, Saul leaned upon his spear; and, behold, the chariots and horsemen followed hard after him. And when he looked behind him, he saw me, and called me. And I answered, Here am I. And he said to me, Who are you? And I answered him, I am an Amalekite. And he said to me, Stand, I beg you, upon me, and slay me; for agony has come upon me, and yet I still have life in me. So I stood beside him, and slew him, because I was sure that he could not live after he was fallen; and I took the crown that was upon his head, and the bracelet that was on his arm, and have brought them here to my lord. Then David took hold of his clothes, and tore them; and likewise all the men who were with him; And they mourned, and wept, and fasted until the evening, for Saul, and for Jonathan his son, and for the people of the L-rd, and for the house of Israel; because they had fallen by the sword. - And David said to the young man who told him, Where are you from? And he answered, I am the son of a stranger, an Amalekite. And David said to him, How were you not afraid to stretch forth your hand to destroy the L-rd's anointed? And David called one of the young men, and said, Go near, and fall upon him. And he struck him that he died. And David said to him, Your blood be upon your head; for your mouth has testified against you, saying, I have killed the L-rd's anointed. - And David lamented with this lamentation over Saul and over Jonathan his son; And he said To teach the sons of Judah the use of the bow; behold, it is written in the book of Jasher. - The beauty, O Israel, is slain upon your high places; how are the mighty fallen! Tell it not in Gath, proclaim it not in the streets of Ashkelon; lest the daughters of the Philistines rejoice, lest the daughters of the uncircumcised triumph. You, Mountains of Gilboa, let there be no dew, neither let there be rain, upon you, nor fields of offerings; for there the shield of the mighty was defiled, the shield of Saul, as though it (he) had not been anointed with oil. From the blood of the slain, from the fat of the mighty, the bow of Jonathan turned not back, and the sword of Saul returned not empty. Saul and Jonathan were loved and dear in their lives, and in their death they were not divided; - they were swifter than eagles, they were stronger than lions. - You daughters of Israel, weep over Saul, who clothed you in scarlet, with other delights, who put on ornaments of gold upon your apparel. How are the mighty fallen in the midst of the battle! O Jonathan, you were slain in your high places. I am distressed for you, my brother Jonathan; very dear have you been to me; your love to me was wonderful, passing the love of women. How are the mighty fallen, and the weapons of war perished! Samuel II 1:1-27

III. David, the King of Judah

 Series XVI 11 Lecture #8

מַחֲנִים: וַיַּמְלְכֵהוּ אֶל הַגִּלְעָד וְאֶל הָאֲשׁוּרִי וְאֶל יִזְרְעָאל וְעַל אֶפְרַיִם וְעַל בִּנְיָמִן וְעַל יִשְׂרָאֵל כָּלֹה: בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה אִישׁ בֹּשֶׁת בֶּן שָׁאוּל בְּמְלְכוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וּשְׁתַּיִם שְׁנִים מְלָךְ אַךְ בִּית יְהוּדָה שָׁבִע שְׁנִים וְשִׁשָּׁה חֲדָשִׁים: שמואל ב וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָוִד מֶלֶךְ בְּחֶבְרוֹן עַל בֵּית יְהוּדָה שֶׁבַע שְׁנִים וְשִׁשָּׁה חֲדָשִׁים: שמואל ב ב:א-יא

And it came to pass after this, that David inquired of the L-rd, saying, Shall I go up to any of the cities of Judah? And the L-rd said to him, Go up. And David said, Where shall I go up? And He said, To Hebron. So David went up there, and his two wives also, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail Nabal's wife the Carmelite. And his men who were with him did David bring up, every man with his household; and they lived in the cities of Hebron. - And the men of Judah came, and there they anointed David king over the house of Judah. And they told David, saying, That the men of Jabesh-Gilead were those who buried Saul. And David sent messengers to the men of Jabesh-Gilead, and said to them, Blessed be you of the L-rd, that you have shown this kindness to your lord, to Saul, and have buried him. And now the L-rd show kindness and truth to you; and I also will reward you this kindness, because you have done this thing. Therefore now let your hands be strengthened, and be brave; for your master Saul is dead, and also the house of Judah have anointed me king over them. - And Abner the son of Ner, captain of Saul's army, took Ish-Bosheth the son of Saul, and brought him over to Mahanaim; - And made him king over Gilead, and over the Ashurites, and over Jezreel, and over Ephraim, and over Benjamin, and over all Israel. Ish-Bosheth, Saul's son, was forty years old when he began to reign over Israel, and reigned two years. But the house of Judah followed David. And the time that David was king in Hebron over the house of Judah was seven years and six months. Samuel II 2:1-11

2) לקח את איש בושת: מקרא היה דורש שעתידין שני מלכים לעמוד מבנימין שאמר לו הקב״ה ליעקב מלכים מחלציך יצאו (בראשית לה יב) וכבר נולדו כל בניו חוץ מבנימין. רש״י שם

[Avner] took Ish-Bosheth the son of Saul: Avner understood that Scripture dictated that [at least] two kings were destined to issue forth from Binyamin, as the Holy One, blessed be He, told Yaakov (Genesis 35:11), ". . . and kings shall come from your loins." At that time all of Yaakov's children were born with the exception of Binyamin. Rashi ibid.

B. נַתְּהִי הַמִּלְחָמָה אֲרָכָּה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דְּוִד וַדָּוִד הֹלֵךְ וְחָזֵק וּבִית שָׁאוּל הֹלְכִים וְדַלִּים: וַיִּנְּלְדוּ נַתְּהִי הַמִּלְחָמָה אֲרָכָּה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דְּוִד הְּנְבִי בְּנִים בְּחָבְרוֹן וַיְהִי בְכוֹרוֹ אַמְנוֹן לַאֲחִינֹעֵם הַיִּזְרְעֵאלְת: וּמִשְׁנֵהוּ כִּלְאָב לַאֲבִינִּל אֲשֶׁת נְבָל הַפַּרְמְלִי בְּוֹב אֲנְשִׁי אַבְיטָל: וְהַשְּׁשִׁי יִתְרְעָם לְעָגְלָה אֵשֶׁת דְּוִד אֵלֶה יִלְּדוּ לְדָוֹד בְּחֶבְרוֹן: וַיְהִי בִּהְיוֹת הַמִּלְחָמָה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דְּוִב בְּתְבְּיוֹ לְאַבְנֵר הְיִה מְתְחַזֵּק בְּבֵית שָׁאוּל וּבִין בִּית דְיִאבְנֵר הְיָה מְתְחַזֵּק בְּבִית שָׁאוּל וּלְיִבְין בִּית וְיֹאמֶה וְצְפָּה בַת אַיְה לִּיב בְּנִב מְבוֹן בִּית בְּיוֹב וְלְאַבְנֵר הְיִה לְּאַבְנֵר הְיִה לְּצְבָּר מְבֹּב בְעֹב אְנִכִי אֲשֶׁר בְּעָב בְּעִב בְּעִב בְּיוֹב בְּיִב בְּוֹב וְנִישְׁרְאוֹי וֹעְאָב בְּיב בְּוֹב וְנִיבְּקֹּלְר עָלַי יְהוּדְּה הִיּוֹם אֶעֲשֶשׁה חָסֶר עִם בִּית | שָׁאוּל אָבִיך וְכֹה יֹסִיף לוֹ כִי בַּאֲשֶׁר נִשְׁבַע ד׳ לְדְיִבְי בְּיִב בְּוֹב בְּיִב בְּוֹב בְּיִב בְּוֹב בְּיִב בְּוֹב בְּיִבְשֶּה לוֹי בִי בְשָּבְע הוֹ בְּיִבְשֶּה אֶּב בְּיב בְּוֹב בְּיב בְּיוֹב בְּמְלְבָל יְבִּל יְבִּוֹן וְעַבְ בְּבָּב בְּוֹב בְּוֹב בְּנִבְים בְּעְשֶׁה הְיֹב בְּע בְּבְּב בְּוֹב בְּעְשֶׁה בְּיִבְשְׁר בְּלִי בְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּב בְּעִב בְּבְב בְּבְבְיוֹ בְּבְּב בְּבוֹב בְּבְבְים בְּיּבְשְׁתְה בְּרִים בְּבְּב בְּיוֹ בְּשְׁרְשֹב בְּבּי בְּעְבְּה וְיִבְיב בְּבְר בְּוֹב וְתְּשְׁבְּב בְּבְּב בְּיוֹב בְּיִבְים בְּעִבְים בְּבְּב בְּיוֹב בְּעְבְים בְּבְּב בְּיוֹב בְּעְבְים בְּבְּב בְּיוֹ בְּיִבְעְשְׁה בְּיב בְּיִבְע בְּיִב בְּיְבְבְי בְּבְבוֹן בְּבְי בְּבְּב בְּוֹב בְּים בְּיּבְבְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְים בְּיבְבְים בְּבְים בְּבְיוֹב בְּיבְב בְּבוֹב בְּבְב בְּנִב בְּבְבְיב בְּבְבוּ בְּבְבְים בְּישְבְּעם בְּבְב בְּבְב בְּבְבְיוֹ בְּעְבְי בְּבְב בְּבְב בְּבְב בְּבְב בְּבְב בְּבְב בְּבְיב בְּבְבוּ בְּבְּבְים בְּבְיב בְּבְבְעב בְּבְּב בְּבְב בְּבְיב בְּיבוֹם בְּיְבְיב בְּבְים בְּבְיבְיב בְּיבְבְים בְּבְיוֹם בְּבְיבְיוֹיוֹים בְּבְיבְים בְּבְיבְיוֹם בְּי

And there was a long war between the house of Saul and the house of David; but David became stronger and stronger, and the house of Saul became weaker and weaker. And to David were sons born in Hebron; and his firstborn was Amnon, of Ahinoam the Jezreelitess; And his second, Kileab, of Abigail the wife of Nabal the Carmelite; and the third, Absalom the son of Maachah

Series XVI 12 Lecture #8

the daughter of Talmai, king of Geshur; - And the fourth, Adonijah the son of Haggith; and the fifth, Shephatiah the son of Abital; And the sixth, Ithream, by Eglah, David's wife. These were born to David in Hebron. And it came to pass, while there was war between the house of Saul and the house of David, that Abner made himself strong for the house of Saul. And Saul had a concubine, whose name was Rizpah, the daughter of Aiah; and Ish-Bosheth said to Abner, Why have you gone in to my father's concubine? - Then was Abner very angry for the words of Ish-Bosheth, and said, Am I a dog's head of Judah? - I show kindness this day to the house of Saul your father, to his brothers, and to his friends, by not delivering you to the hand of David; nevertheless you charge me today with a fault concerning this woman. - So do G-d to Abner, and more also, unless, as the L-rd has sworn to David, so I do to him; To transfer the kingdom from the house of Saul, and to set up the throne of David over Israel and over Judah, from Dan to Beersheba. And he could not answer Abner a word again, because he feared him. And Abner sent messengers to David from his place, saying, Whose is the land? Make your covenant with me, and, behold, my hand shall be with you, to bring all Israel to you. Samuel II 3:1-12

C.

וַיָּבֹא אַבְנֵר אֶל דָּוִד חֶבְרוֹן וְאִתּוֹ עֶשְׂרִים אֲנָשִׁים וַיַּעַשׁ דָּוִד לְאַבְנֵר וְלַאֲנְשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ מִשְׁתֶּה: וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל דָּוִד אָקוּמָה | וְאֵלֵכָה וְאֶקְבְּצָה אֶל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וְיִכְרְתוּ אִתְּךְ בְּרִית וּמְלַכְתְּ בְּכֹל אַשֵּׁר תִּאֵנֵה נַפְשֵׁךְ וַיִּשַׁלָח דָּוִד אֶת אַבְנֵר וַיֵּלֶךְ בְּשַׁלוֹ׳: שמואל ב גּיכ–כא

So Abner came to David to Hebron, and twenty men with him. And David made Abner and the men who were with him a feast. And Abner said to David, I will arise and go, and will gather all Israel to my lord the king, that they may make a covenant with you, and that you may reign over all that your heart desires. And David sent Abner away; and he went in peace. **Samuel II** 3:20-21

D. זַיָּשָׁב אַבְנֵר חֶבְרוֹן זַיַּטֵהוּ יוֹאָב אֶל תּוֹךְ הַשַּׁעַר לְדַבֵּר אִתּוֹ בַּשֶּׁלִי זַיַּבֵּהוּ שָׁם הַחֹמֶשׁ זַיָּמְת בְּדַם עֲשָׂהאֵל אָחִיוּ: זַיִּשְׁמַע דְּוִד מֵאַחֲרֵי כֵן זַיֹּאמֶר נָקִי אָנֹכִי וּמַמְלַכְתִּי מֵעִם ד׳ עַד עוֹלָם מִדְּמֵי אַבְנֵר בֶּן נֵר: יָחֻלוּ עַל רֹאשׁ יוֹאָב וְאֶל כָּל בֵּית אָבִיו וְאַל יִכְּרֵת מִבֵּית יוֹאָב זָב וּמְצֹרֶע וּמַחְזִיק בַּפֶּּלֶךְ וְנֹפֵּל בַּחֶרֶב וַחְסַר לְחֶם: שמואל ב ג:כז-כט

And when Abner returned to Hebron, Joab took him aside in the gate to speak with him quietly, and struck him there in the belly, that he died, for the blood of Asahel his brother. - And afterward when David heard it, he said, I and my kingdom are guiltless before the L-rd forever from the blood of Abner the son of Ner; Let it rest on the head of Joab, and on all his father's house; and let there not fail from the house of Joab one who has a discharge, or who is a leper, or who leans on crutches, or who is killed by the sword, or who lacks bread. **Samuel II 3:27-29**

E.
נִיְבֹאוּ הַבִּיִת וְהוּא שֹׁכֵב עַל מִטְּתוֹ בַּחֲדֵר מִשְׁכָּבוֹ וַיִּכָּהוּ וַיְמִתְהוּ וַיִּסִירוּ אֶתרֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת רֹאשׁוֹ וַיִּלְכוּ בַּיְבֹאוּ הַבּּת וְהוּא שֹׁכֵב עַל מִטְּתוֹ בַּחֲדֵר מִשְׁכְּבוֹ וַיִּכְהוּ וַיְּמְתוּ וֹיִּאמְרוּ אֶל הַבֶּלְךְ הְנֵּה רֹאשׁ אִישׁ בּשֶׁת אֶל דְּוִד חֶבְרוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל הַמֶּלֶךְ הְנֵּה רֹאשׁ אִישׁ בּשֶׁת בֶּעְרָנוֹי הַמֶּלֶךְ וְמְמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה מִשְׁאוּל וּמִזְּרְעוֹ: וַיַּעֵן דְּוִד אֶת רֵכָב וְנְאֶת בַּעְנָה אָחִיוּ בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֵרֹתִי וַיֹּאמֶר לְהֶם חֵי ד׳ אֲשֶׁר פָּבְשָׁה אָת נַפְשִׁי מִכְּל צְּרְה: בַּשְּׁרְ הַנֵּה מֵת שָׁאוּל וְהוּא הָיָה כִמְבַשֵּׁר בְּעֵינִיוֹ וְאֹחֲזָה בוֹ וְאֶהְרְגהוּ בְּצְקְלָג אֲשֶׁר לְתְתִּי לוֹ בְּשֹּרְה: אַף כִּי אֲנְשָׁים רְשְׁעִים הְרְגוּ אֶת הַנְּעָרִים וַיַּהַרְגוּם וַיִּקְצְצוּ אֶת יְבִיהֶם וְאֶת רַגְלִיהָם וְיִּתְלוּ בְּיִבְרִים וַיִּהְרְגוּם וַיִּקְצְצוּ אֶת יְבִיהֶם וְאֶת רַגְלִיהָם וְיִיבְוֹ בְּעָרִים וַיִּהְרְגוּם וַיִּקְצְצוּ אֶת יְבִיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם וַיִּמְלוּ בְּיִרִם וַיִּהְרְצוֹם וַיִּקבְצְצוּ אֶת יְבִיהֶם וְאֶת רַגְלִיהָם וְיִּמְלוּ בִּיְרִב אָת הָבְּנְיִרם וְיִקבְצְצוּ אָת יְבִיהֶם וְאָת רְאשׁ אִישׁ בּשֶׁת לְקְחוּ וַיִּקְבְּרוּ בְקֶבֶר אַכְבֵר בְּהָבֶר בְּחָברוֹן וְאָת רֹאשׁ אִישׁ בּשֶׁת לְקְחוּ וַיִּקְבְּרוּ בְקֶבֶר אַבְּבֵר בְּקְברוֹן: שִׁמוֹאל ב דּזּד.

Series XVI 13 Lecture #8

For when they came into the house, he lay on his bed in his bed chamber, and they struck him, and slew him, and beheaded him, and took his head, and went away through the Arabah all night. And they brought the head of Ish-Bosheth to David to Hebron, and said to the king, Behold the head of Ish-Bosheth the son of Saul your enemy, which sought your life; and the L-rd has avenged my lord, the king, this day of Saul, and of his seed. And David answered Rechab and Baanah his brother, the sons of Rimmon the Beerothite, and said to them, As the L-rd lives, who has redeemed my soul from all adversity, When one told me, saying, Behold, Saul is dead, thinking to have brought good news, I took hold of him, and slew him in Ziklag, who thought that I would give him a reward for his news; How much more, when wicked men have killed a righteous person in his own house on his bed? shall I not therefore now require his blood of your hand, and take you away from the earth? And David commanded his young men, and they slew them, and cut off their hands and their feet, and hanged them up over the pool in Hebron. But they took the head of Ish-Bosheth, and buried it in the sepulcher of Abner in Hebron. Samuel II 4:7-12

IV. David, king of Israel

A.
נַיְּבֹאוּ פָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל דָּוִד חֶבְרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר הִנְנוּ עַצְמְךְ וּבְשִׂרְךְ אֲנְחְנוּ: גַּם אֶתְמוֹל גַּם שִׁרְשׁוֹם בִּהְיוֹת שָׁאוּל מֶלֶךְ עְלֵינוּ אַתָּה הְיִיתָ הַמּוֹצִיא וְהַמֵּבִיא אֶת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר ד׳ לְךְ אַתְּה תִּרְעֶה אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנְה וַיִּבְרוֹת עָבִי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ חֶבְרוֹנְה וַיִּבְרוֹת לְּהָבִי יִשְׂרָאֵל הָמְלְדְי בְּלִבְיוֹ בְּיִבְיִם שְׁנָה בְּיִרְת בְּחָבְרוֹן לְפְנֵי ד׳ וַיִּמְשְׁחוּ אֶת דְּוִד לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל: בֶּן שְׁלשִׁים שְׁנָה בְּלְרְכוֹ שְׁלְשִׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשִׁים וְשִׁלְשִׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשִׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשִׁים וְבִירוּשְׁלִם מְלַךְ שְׁלְשִׁים וְשִׁלְשִׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשׁים וְשִׁלְשִׁים וְשִׁלְשִׁים מְלַךְ שְׁלְשִׁים וְשִׁלְשִׁים וְשִׁלְשִׁים וְשִׁלְשִׁים וְבִּישְׁרָאֵל וִיהוּדָה: שְּמוּאל ב ה:א-ה

Then came all the tribes of Israel to David to Hebron, and spoke, saying, Behold, we are your bone and your flesh. Also in time past, when Saul was king over us, you were he that led out and brought in Israel; and the L-rd said to you, You shall feed my people Israel, and you shall be a captain over Israel. So all the elders of Israel came to the king to Hebron; and king David made a covenant with them in Hebron before the L-rd; and they anointed David king over Israel. David was thirty years old when he began to reign, and he reigned forty years. In Hebron he reigned over Judah seven years and six months; and in Jerusalem he reigned thirty three years over all Israel and Judah. **Samuel II** 5:1-5

B.
וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנְשָׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל הַיְבָסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוֹד לֵאמֹר לֹא תָבוֹא הַנָּה כִּי אִם הֶסִיְרְדְּ הַעְּוֹרִים וְהַפְּסְחִים לֵאמֹר לֹא יָבוֹא דָוִד הֵנָּה: וַיִּלְכֹּד דְּוִד אֵת מְצְדַת צִיּוֹן הִיא עִיר דְּוִד: וַיֹּאמֶר דְּוִד בֵּיּוֹם הַעִּוְרִים יְנָאֵי נָפֶשׁ דְּוִד עַל כֵּן יֹאמְרוּ עְוֵר וּפְסֵח לֹא הַהוּא כָּל מַכֵּה יְבָסִי וְיִגַע בַּצְּנוֹר וְאֶת הַפִּסְחִים וְאֶת הַעְוֹרִים שְׁנָאֵי נָפֶשׁ דְּוִד עַל כֵּן יֹאמְרוּ עוֵר וּפְסֵח לֹא יָבוֹא אֶל הַבָּיִת: וַיֵּשֶׁב דְּוִד בַּמְּבְּה וַיִּקְרָא לְה עִיר דְּוִד וַיִּבֶן דְּוִד סְבִיב מִן הַמִּלוֹא וְבְיִתָה: וַיֵּלֶךְ דְּוֹד הָיִבן הְיִרְשֵׁי עֵץ הְלֹדֵר וַבְּצֵי אֲרָזִים וְחָרְשֵׁי עֵץ הְלוֹך וְגְדוֹל וַד׳ אֶבְלְּהָי בְּיִת לְּדְוִד: וַיִּדַע דְּוִד כִּי הֶכִינוֹ ד׳ לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְכִי נִשֵּׂא מַמְלַכְתוֹּ בַּעְבוּר עַמּוֹ הִילְבּי שִׁמוֹאל ב הוּ-יב

And the king and his men went to Jerusalem to the Jebusites, the inhabitants of the land; who spoke to David, saying, Unless you even take away the blind and the lame, you shall not come in here; thinking, David cannot come in here. - Nevertheless David took the fortress of Zion; the same is the city of David. And David said on that day, Whoever gets up to the aqueduct, and strikes the Jebusites, and the lame and the blind, who are hated by David's soul, [he shall be chief and captain.] Therefore the saying, [Because of] the blind and the lame {David] shall not

Series XVI 14 Lecture #8

come into the house. So David lived in the fortress, and called it the city of David. And David built around from the Millo inward. - And David went on, and grew great, and the L-rd G-d of H-sts was with him. And Hiram, king of Tyre, sent messengers to David, and cedar trees, and carpenters, and masons; and they built David a house. And David perceived that the L-rd had established him king over Israel, and that He had exalted his kingdom for His people Israel's sake. **Samuel II** 5:6-12

C.
היים לות ישְרָאֵל מַעֲלִים אֶת אֲרוֹן ד׳ בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר: וְהָיָה אֲרוֹן ד׳ בָּא עִיר דְּוִד וּמִיכֵל בַּת יְשְׁרוֹן דִ׳ בְּעִד הַחַלוֹן וַתֵּרֶא אֶת הַמֶּלֶךְ דְּוִד מְפַזֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי ד׳ וַתִּכֶז לוֹ בְּלְבָּה: וַיִּבְאוּ אֶת אֲרוֹן שׁאוּל נִשְׁקְפָה וְבְּלְבָּה: וַיְּבָאוּ אֶת הְעָם בְּשָׁם ד׳ וַיִּעַל דְּוִד עֹלוֹת לְפְנֵי ד׳ וּשְׁלְמִים: וַיְכַל דְּוִד ד׳ וַיַּעַל דְּוִד עֹלוֹת לְפְנֵי ד׳ וּשְׁלְמִים: וַיְכַל דְּוִד מִבֹּלוֹת הַעוֹלֵה וְהַשְּׁלְמִים וַיִּבַרְךְ אֶת הַעָּם בְּשֵׁם ד׳ צְּבְבוֹת: שמואל בּ וּיִד-יח

So David and all the house of Israel brought up the ark of the L-rd with shouting, and with the sound of the shofar. And as the ark of the L-rd came into the city of David, Michal, Saul's daughter, looked through a window, and saw king David leaping and dancing before the L-rd; and she despised him in her heart. And they brought in the ark of the L-rd, and set it in his place, in the midst of the tabernacle that David had pitched for it; and David offered burnt offerings and peace offerings before the L-rd. And as soon as David had finished offering burnt offerings and peace offerings, he blessed the people in the name of the L-rd of H-sts. **Samuel II 6:14-18**

D. וַיָהִי כִּי יַשֶׁב הַמֶּלֶךְ בָּבֵיתוֹ וַד׳ הֵנִיחַ לוֹ מסָבִיב מַכָּל איביו: וַיֹּאמֵר הַמְּלֶךְ אֵל נַתַן הַנַּבִיא רְאָה נָא אַנֹכִי יוֹשֶׁב בְּבֵית אַרְזִים וַאַרוֹן הָאֵ–לֹהִים ישֵׁב בִּתוֹךְ הַיִּרִיעָה: וַיֹּאמֶר נָתָן אֵל הַמֵּלֶךְ כֹּל אֲשֵׁר בִּלְבַבְךְּ לֶךְ עשה כי ד׳ עמר: ויהי בּלִילָה ההוא ויהי דבר ד׳ אל נתן לאמר: לד ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר ד׳ האתה תבנה לי בית לשבתי: כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואָהיה מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר ד' צבאות אַנִי לְקַחָתִּיךְ מְן הַנֵּוָה מֵאַחַר הַצֹּאן לְהִיוֹת נַגִּיד עַל עַמִי עַל יִשְרָאֵל: וָאָהְיֶה עָמָּךְ בָּכֹל אֲשֶׁר הַלְּכָתַ וַאַכִּרְתָה אֶת כַּל אִיבֵיךְ מִפַּנִיךְ וְעַשְׁתִי לְדְ שֵׁם גַּדוֹל כִּשֵׁם הַגִּדֹלִים אַשֶר בָּאָרץ: וְשַׁמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לִישָׁרָאֵל וּנְטַעִתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתַּיו וְלֹא יְרְגַּז עוֹד וְלֹא יֹסִיפוּ בְנֵי עַוְלָה לְעַנּוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר בַּרָאשׁוֹנָה: וּלְמָן הַיּוֹם אֲשֶׁר צָּוִיתִי שֹׁפְטִים עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַהַנִּיחֹתִי לְךְּ מִכֵּל אֹיְבֵיךְ וֹהָגִּיד לְּדְּ דִ׳ כִּי בַיִּת יַעֲשֵׁה לְּדְּ ד׳: כִּי וִמְלְאוּ יָמֶידְ וְשָׁכַבְתָּ אֶת אֲבֹתֶידְ וַהְקִימֹתִי אֶת זַרְעֲדְ אַחֲרֶידְ אֲשֶׁר יצא מְמֵעִידְ וַהַכִינתִי אֶת מַמְלַכִתּוֹ: הוּא יִבְנָה בַּיִת לְשָׁמִי וְכֹנַנְתִּי אֶת כְּסָא מַמְלַכְתּוֹ עַד עוֹלָם: אָנִי אֶהיֶה לוֹ לְאַב וְהוּא יָהְיֶה לִּי לְבֶן אֲשֶׁר בָּהַעֲוֹתוֹ וְהֹכַחָתִּיוֹ בִּשֶׁבֵט אֲנַשִׁים וֹבְנָגְעֵי בַּנֵי אַדָם: וְחַסְדִּי לֹא יַסוּר מְמֵנוּ כַּאֲשֶׁר הַסְרֹתִי מֵעָם שָׁאוּל אֲשֶׁר הַסְרֹתִי מִלְפַנִיך: וְנָאָמֵן בֵּיתָד וּמַמְלַכְתִּדְ עַד עוֹלָם לְפַנִיךְ כִּסְאַדְ יָהָיָה נַכוֹן עַד עולַם: כָּכל הַדְּבָרִים הָאֶלֶה וּכָכל הַחַזָּיוֹן הַזֶּה כֵּן דְבֵּר נַתַן אֶל דַּוִד: וַיַּבא הַמֵּלֶדְ דַּוִד וַיֵּשֶׁב לְפָנֵי ד׳ וַיֹּאמֶר מִי אַנֹכִי אַ–דֹנַי יִ–הֵוָה וּמִי בֵיתִי כִּי הַבִיאֹתַנִי עַד הַלֹם: וַתִּקטַן עוֹד וֹאת בְּעֵינִיךְ אַרני יִ-הַוָה וַתַּדַבֶּר גַּם אָל בֵּית עַבַדְּךְ לְמֶרְחוֹק וָזֹאת תּוֹרֶת הַאָּדָם אַ-דֹנִי יִ-הַוָה: וּמָה יּוֹסִיף דְּוֹד עוֹד לְדַבֵּר אֶלֵיך וְאַתַּה יַדַעִתַּ אֶת עַכִּדְּך אַ-דֹנַי יִ-הֵוָה: בַּעֲבוּר דְּבַרְדְּ וּכְלְבִּךְ עַשִּׁיתַ אֶת כַּל הַגְּדוּלָה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת עַבַדֶּדְ: עַל כֵּן גַּדַלְתַּ אַ-דֹנִי יִ-הַוָה כִּי אֵין כַּמוֹדְּ וְאֵין אֵ-לֹהִים זוּלְתֶדְ בָּכֹל אֲשֶׁר שַׁמַעְנוּ באַזנינו: ומי כעמד כישראל גוי אַחַד בַּאַרץ אַשר הַלכוּ אַ-להים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לָכֶם הַגִּדוּלָה וְנַרָאוֹת לְאַרְצֵךְ מִפָּנֵי עַמַּךְ אֲשֶׁר פַּדִית לְדְ מִמְצַרִיִם גּוֹיִם וֵא-לֹהַיו: וַתִּכוֹנֵן לְדְּ אֶת עַמִּךְ יִשְׁרָאֵל וֹ לְדְּ לְעָם עַד עוֹלָם וְאַתַּה ד׳ הַיִּיתַ לְהֶם לָא–לֹהִים: וְעַתַּה ד׳ אֱ–לֹהִים הַדַּבַר אֲשֶׁר דְּבַּרְתַּ עַל עַבִּדְדְּ וְעַל בֵּיתוֹ הַקֶּם עַד עוֹלָם וַעֲשֶה בַּאֲשֶׁר דְבַּרְתַּ: וְיִגְדַּל שָׁמְדְ עַד עוֹלַם לֵאמר ד׳ צְבָאוֹת אֶ–להִים עַל יִשֹרָאֵל וּבִית עַבִּדְּדְ דָּוִד יִהְיֵה נָכוֹן לְפָנִידְ: כִּי אַתָּה ד׳ צִ–כָאוֹת אֵ–לֹהֵי יִשֹרָאֵל גָּלִיתָה אֵת אֹזֵן עַבִּדְּדְ Series XVI 15 Lecture #8

לֵאמֹר בַּיִת אֶבְנֶה לָּדְּ עַל כֵּן מָצָא עַבְדְּדְּ אֶת לְבּוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיךּ אֶת הַתִּפִּלֶּה הַזֹּאת: וְעַתָּה | אַ–דֹנִי יְ–הֶוֹה אַתְּהָ הְנָים הְּלְהִים וּדְבָרֶיךְ יִהְיוּ אֱמֶת וַתְּדַבֵּר אֶל עַבְדְּדְּ אֶת הַטּוֹבְה הַזֹּאת: וְעַתָּה הוֹאֵל וּבְּרֵךְ אֶת בִּית עַבְדְּדְ לְעוֹלְם: שמואל עַבְדְּךְ לְעוֹלְם לְפָנֶיךְ כִּי אַתָּה אֲ–דֹנִי יְ–הֶוֹה דִּבַּרְתָּ וּמִבּּרְכָתְךְּ יְבֹרַךְ בֵּית עַבְדְּדְ לְעוֹלְם: שמואל ב ז:א–כט

And it came to pass, when the king sat in his house, and the L-rd had given him rest from all his enemies; That the king said to Nathan the prophet, See now, I live in a house of cedar, but the ark of G-d dwells within curtains. And Nathan said to the king, Go, do all that is in your heart; for the L-rd is with you. And it came to pass that night, that the word of the L-rd came to Nathan, saying, Go and tell My servant David, Thus said the L-rd, Shall you build Me a house for Me to dwell in? Because I have not dwelt in any house since the time that I brought up the people of Israel out of Egypt, even to this day, but have walked in a tent and in a tabernacle. In all the places where I have walked with all the people of Israel spoke I a word with any of the tribes of Israel, whom I commanded to feed My people Israel, saying, Why do you not build Me a house of cedar? And therefore so shall you say to My servant David, Thus said the L-rd of H-sts, I took you from the sheepfold, from following the sheep, to be ruler over My people, over Israel; And I was with you wherever you went, and have cut off all your enemies from your sight, and have made you a great name, like the names of the great men who are in the earth. And I have appointed a place for My people Israel, and have planted them, that they may dwell in a place of their own, and move no more; nor shall the children of wickedness afflict them any more, as formerly, From the time that I commanded judges to be over My people Israel, and have caused you to rest from all your enemies. Also the L-rd tells you that He will make you a house. And when your days are fulfilled, and you shall sleep with your fathers, I will set up your seed after you, who shall issue from your bowels, and I will establish his kingdom. He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom forever. I will be his father, and he shall be My son. If he commits iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with such plagues as befall the sons of men; But My mercy shall not depart away from him, as I took it from Saul, whom I put away before you. And your house and your kingdom shall be established forever before you; your throne shall be established forever. According to all these words, and according to all this vision, so did Nathan speak to David. Then went king David in, and sat before the L-rd, and he said, Who am I, O L-rd G-d? and what is my house, that You have brought me thus far? And this was yet a small thing in Your sight, O L-rd G-d; but You have spoken also of Your servant's house continuing for a great while to come. And does any man deserve such a course, O L-rd G-d? And what can David say more to You? for You, L-rd G-d, know Your servant. For Your word's sake, and according to Your own heart, have You done all these great things, to make Your servant know them. Therefore You are great, O L-rd G-d; for there is none like You, neither is there any G-d beside You, according to all that we have heard with our ears. And what one nation in the earth is like Your people, like Israel, whom G-d went to redeem for a people to Himself, and to make Him a name, and to do for You great things and awesome, for Your land, before Your people, which You redeemed to You from Egypt, from the nations and their gods? For You have confirmed to Yourself Your people Israel to be a people to You forever; and You, L-rd, have become their G-d. And now, O L-rd G-d, the word that You have spoken concerning Your servant, and concerning his house, establish it forever, and do as You have said. And let Your name be magnified forever, saying, The L-rd of hosts is the G-d over Israel; and let the house of Your servant David be established before You. For You, O L-rd of hosts, G-d of Israel, have revealed to Your servant, saying, I will build You a house; therefore has Your servant found in his heart to pray this prayer to You. And now, O L-rd G-d, You are that G-d, and Your words are true, and You have promised this goodness to Your servant; Therefore now let it please You to bless the house of Your servant, that it may continue forever before You; for You, O L-rd G-d, have spoken it; and with Your blessing let the house of Your servant be blessed forever. **Samuel II 7:1-29**

E.

א"ר יהושע בן לוי, מאי דכתיב: (תהלים קכ"ב) שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ד" נלך? אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבש"ע, שמעתי בני אדם שהיו אומרים מתי ימות זקן זה ויבא שלמה בנו ויבנה בית הבחירה ונעלה לרגל, ושמחתי אמר לו הקב"ה: (תהלים פ"ד) כי טוב יום בחצריך מאלף, טוב לי יום אחד שאתה עוסק בתורה לפני, מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח. מכות י.

R. Yehoshua b. Levi said: What is the meaning of the [Psalmist's] words (Psalms 122:1), "A song of Ascents unto David. I was rejoiced when they said unto me: Let us go unto the House of the L-rd?" David, addressing himself to the Holy One, blessed be He, said: L-rd of the Universe! I heard men saying, "When will this old man die and let his son Solomon come and build us the Chosen Shrine and we shall go up there [as pilgrims]?" and I rejoiced at that. Said the Holy One, blessed be He, to him (Psalms 84:11), "A day in your courts is better than a thousand!" Better to Me one day spent by you in study of Torah than a thousand sacrifices that your son Solomon will [some day] offer before Me, on the altar! Makkos 10a